

Sygn. akt I C 1063/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Andrzej Żelazowski

Protokolant: Anna Żarczyńska-Ziobro

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2013 r. w Krakowie

sprawy z powództwa (...) **Spółka z o.o. w K.**

przeciwko **K. G.**

o zapłatę

utrzymuje w całości w mocy nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w. K. w dniu 9 kwietnia 2013r. w postępowaniu nakazowym sygnatura akt INc 150/13.

Sygn. akt I C 1063/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 5 września 2013 r.

Powódka (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. pozwem wniesionym w dniu 22.03.2013 r. domagała się zasądzenia od pozwanych P.H.U. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. i K. G. solidarnie kwoty 546.538,37 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26.02.2013 r. do dnia zapłaty, na podstawie weksla własnego in blanco, wystawionego w dniu 9.04.2009 r. przez pozwaną Spółkę i poręczonego przez Prezesa jej Zarządu działającego w imieniu własnym, stanowiącego zabezpieczenie kredytu kupieckiego udzielonego pozwanej na zakup towarów handlowych powódki z odroczonym terminem płatności.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 9.04.2013 r. Sąd Okręgowy w. K. zasądził na rzecz powódki od pozwanych solidarnie kwotę 546.538,37 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26.02.2013 r. do dnia zapłaty i kwotę 14.049 zł tytułem kosztów procesu (sygn. akt I Nc 150/13). Nakaz zapłaty uprawomocnił się wobec pozwanej Spółki.

W zarzutach od nakazu zapłaty, zaskarżonego w całości, pozwany K. G. domagał się uchylecia nakazu zapłaty i oddalenia powództwa podnosząc, że sporny weksel, który miał poręczyć, nie zawiera jego podpisu jako poręczyciela. Zarzucił, że wobec nieprzedstawienia w pozwie wyliczenia, co składa się na sumę wekslową, nie było możliwe stwierdzenie, czy weksel (gwarancyjny in blanco) został wypełniony zgodnie z porozumieniem.

Odnosząc się do zarzutów powódka podała, że w związku z opóźnieniem pozwanej w zapłacie kwoty 674.427,45 zł za sprzedany towar wypowiedziała w dniu 11.02.2013 r. umowę z dnia 9.04.2010 r., a w stan wymagalności zostały postawione wierzytelności powódki objęte pozostałymi fakturami. Na dochodzoną kwotę złożyły się należności wynikające z obu tytułów (966.987,20 zł) wraz z ustawowymi odsetkami na dzień płatności weksla (12.251,17 zł), pomniejszone o wartość towarów zwróconych powódce przez pozwaną (432.235,65 zł).

Stan faktyczny sprawy jest niesporny:

Spółki – powodową i pozwaną łączyła umowa, w ramach której powodka sprzedawała pozwanej artykuły sportowe z odroczonym terminem płatności (60 dni od daty wystawienia faktury VAT). Zabezpieczeniem kredytu kupieckiego był weksel własny in blanco wystawiony w dniu 9.04.2010 r. przez pozwaną, który podpisał „K. G. jako Prezes Zarządu spółki P.H.U. (...) Sp. z o.o. oraz imieniem własnym jako awalista”. Zgodnie z porozumieniem z dnia 9.04.2010 r. powodka była uprawniona do wypełnienia weksla na kwotę odpowiadającą jej wierzytelności wobec pozwanej z tytułu dostarczonych, a niezapłaconych towarów handlowych wraz z należnymi odsetkami i kosztami na dzień wypełnienia weksla.

W toku współpracy pozwana popadła w opóźnienie w zapłacie za sprzedany jej przez powodkę (od dnia 25.06.2012 r.) towar na łączną kwotę 674.427,45 zł. W związku z tym w dniu 11.02.2013 r. powodka wypowiedziała ww. umowę bez zachowania terminu wypowiedzenia, wzywając pozwaną do wydania towarów stanowiących własność powodki. Pismem z dnia 12.02.2013 r. powodka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 966.987,20 zł stanowiącej całość wymagalnego zadłużenia pozwanej wobec powodki, w terminie do dnia 15.02.2013 r., pod rygorem wypełnienia wystawionego weksla kwotą zadłużenia i należnych odsetek ustawowych. Ze względu na brak zapłaty powodka wypełniła weksel na kwotę 978.774,02 zł, zawierającą też ustawowe odsetki od kwoty głównej na dzień płatności weksla (25.02.2013 r.), i wezwała pozwaną do jego wykupu. W związku ze zwrotem przez pozwaną towarów dostarczonych przez powodkę o wartości 432.235,65 zł, o tę kwotę zostało pomniejszone zadłużenie pozwanej.

Sąd zważył, co następuje:

Żaden z podniesionych przez pozwanego zarzutów nie okazał się skuteczny, dlatego nakaz zapłaty w całości utrzymano w mocy.

Z treści spornego weksla w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że pozwany podpis na wekslu (na jego przedniej stronie) złożył jako Prezes Zarządu P.H.U. (...) sp. z o.o. w W. oraz „imieniem własnym jako awalista”, tj. poręczyciel. Poręczenie wekslowe musi być udzielone na wekslu i jednoznacznie wskazywać na wolę poręczenia. Użyte przez ustawodawcę słowo „poręczam”, jako oznaczenie poręczenia wekslowego, jest jedynie wskazaniem przykładowym, co jednoznacznie wynika z dalszej części normy art. 31 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo wekslowe (Dz. U. Nr 37, poz. 282 ze zm.), zezwalającej na użycie także innego, równoznacznego zwrotu. Zwrotem takim może być każde słowo, zdanie lub określenie, użyte w dowolnej formie gramatycznej, które w sposób dostatecznie jasny wskazuje na udzielenie poręczenia wekslowego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.10.2003 r., III CK 35/02, LEX nr 148666). Sprawia to, że podniesiony przez pozwanego zarzut w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż użycie określenia „awalista”, tradycyjnie oznaczającego poręczyciela wekslowego, nie pozostawia wątpliwości co do charakteru podpisu pozwanego złożonego na wekslu. Awalista zaś odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył, a ich odpowiedzialność jest solidarna (art. 32 ust. 1 i art. 47 pr. wekslowego).

Pozwany zarzucił również, że weksel został wypełniony niezgodnie z porozumieniem (umową zabezpieczającą z dnia 9.04.2010 r.), ale tego zarzutu nie objaśnił podnosząc jedynie, że powodka nie przedstawiła rozliczenia dochodzonej kwoty, w związku z tym nie jest możliwe odniesienie się do tego, czy wierzytelność powodki istnieje i jaka jest jej faktyczna wysokość. W reakcji na to powodka zaprezentowała szczegółowe twierdzenia dotyczące tych okoliczności i przedłożyła dokumenty je uzasadniające, które wraz z dowodami załączonymi do pozwu potwierdzały w szczególności fakt związania obu Spółek umową, sprzedaży towarów pozwanej i jej zadłużenia z tego tytułu, które w ostatecznym rozrachunku wyniosło 546.538,37 zł. Do tych twierdzeń i dowodów pozwany w ogóle się odniósł, można zatem przyjąć, że po wyjaśnieniu przez powodkę podstaw określenia dłużniej sumy, której istnienie również dowodowo wykazała, przedstawiony przez nią stan rozliczeń nie budzi już wątpliwości pozwanego i w rezultacie stan faktyczny niniejszej sprawy nie jest w tym zakresie między stronami sporny. Powodka miała więc podstawy do wypełnienia weksla sumą w nim zamieszczoną (pkt 4 umowy zabezpieczającej), a po zaliczeniu na poczet zadłużenia kwoty 432.235,65 zł, mogła skutecznie domagać się zasądzenia na jej rzecz kwoty 546.538,37 zł z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po dacie płatności weksla. W konsekwencji, zarzut wypełnienia weksla niezgodnie z porozumieniem nie

zasługiwał na uwzględnienie, podobnie jak zarzut przedawnienia roszczenia, który – jako odwołujący się do niemającej miejsca w sprawie sprzedaży towarów przed dniem 21.03.2011 r. – w przedstawionych okolicznościach nie znajdował potwierdzenia.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w sentencji wyroku na mocy powołanych przepisów i art. 496 k.p.c. Podstawą rozstrzygnięcia w nakazie zapłaty o kosztach procesu był art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

Sygn. akt I C 1063/13

S.

1. odnotować uzasadnienie,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron
3. po wykonaniu akta przedłożyć do dalszych zarządzeń